

САМОТРАНСФОРМАЦІЯ І ДІАЛОГ

Вісенте Хао Чин
Філіппіни

Вісенте Хао Чин – президент Фонду коледжу "Golden Link". Є засновником та президентом декількох фондів, що займаються освітою, наукою і розвитком громад. Крім коледжу Golden Link, він керує п'ятьма іншими теософськими школами на Філіппінах, використовуючи освітні підходи, що позбавлені страху, гніву, конкуренції або ранжування, та сприяють любові та співстражданню, що виховує у студента досконалість. Він служив консультантом Філіппінського Департаменту освіти та Канцелярії Радника Президента з питань мирного процесу на Філіппінах.

Автор книг «Процес самотрансформації», «Про освіту. Чому медитація?», «Вступ до моралі та догми», «Вічна мудрість та життя, що запом'ятовується». Упорядник та редактор хронологічного видання «Листи Махатми до А.П. Сіннета», асоційований редактор Теософської енциклопедії.

Член Генеральної ради Теософського товариства (Ад'яр). Екс- президент Теософського товариства в Філіппінах та Індо-Тихоокеанської федерації Теософського товариства. Протягом трьох років проводить Школу мудрості Теософського товариства в Ад'ярі.

Вже більше двадцяти років проводить семінар з самотрансформації в двадцяти країнах світу, а також семінари з управління стресом, лідерства, формування корпоративної культури, сімейної гармонії, виховання дітей, трансформативної освіти, порівняльної релігії, теософії, медитації, щастя і духовного життя.

Протягом двох тисяч в світі існують конфлікти між групами людей, які приводять до ненависті, страху та війни. Вони панують в різних областях, таких як політика і релігія, в расових і культурних протистояннях. Ситуація погіршилась в 20-му столітті, коли в наслідок цих конфліктів, загинуло значно більше людей ніж в минулому. Ми просунулися в знаннях і технологіях, але ж, не добилися успіху в гармонії і розумінні.

Відзначимо, що ми можемо досягти єдності та гармонійної взаємодії між людьми, зовсім не завдяки прогресу в політиці, науці, техніці або економіці. Сьогодні вимагаються більш глибокі зміни – не зовнішні, а внутрішні. Уроки історії говорять, якщо ми хочемо досягти соціальних змін, то ми повинні почати зі свого внутрішнього перетворення.

Для вирішення цього питання, ми повинні почати з розуміння себе. Історичні конфлікти та зіткнення між людьми відбуваються не від зовнішніх факторів, а від внутрішніх установок.

З стародавніх часів мудреці розрізняли вище та нижче «я», а також вищий та нижчий розум. Нижче «Я» – це особистість, яка розвивається завдяки вихованню і соціальній обумовленості. Воно складається з причин і обумовленого розвитку нашого фізичного тіла, емоціональної природи та нижчого розуму.

Існує важлива відмінність між нижчим розумом і вищим абстрактним розумом. Вищий абстрактний розум – безособистісний та об'єктивний. Нижчий розум, з іншого боку, тісно пов'язаний з емоцією, так що він постійно впливають на нижчий розум. Таким чином, коли людина любить, або бажає чогось, це може бути будь-який об'єкт або ідея, нижчий розум обирає цей об'єкт або ідею, навіть якщо вищий розум знає, що це шкідливо.

Наприклад, якщо ви критикуєте мене і я відчуваю себе ображеним, то я не буду схильним вас слухати, навіть якщо ви говорите правду. У такому випадку вирішальним фактором правди виступає не правда, яка пролунала, а емоції, які ви переживаєте.

У нижчому розумі та емоціях є сильні симпатії та антипатії, які заважають нам бачити точку зору інших людей. Вони будуть захищати свої упередження і упередженості. Розум навіть буде виправдовувати протиріччя, якщо він відчуває відданість ідеї, ідеології або системі переконань. Він виправдовує проступок родича, дії корумпованого друга-політика чи абсурд релігійної віри. Це джерело упереджень, упередженостей, несправедливості та фанатизму. Це головна причина, по якій діалоги зазнають невдачі серед людей різних релігій, політичних поглядів і культур. Більшість людей зацікавлені захистом своїх поглядів і переконань, ніж в з'ясуванні істини.

З іншого боку, у нас є вище «Я», яке складається з абстрактного розуму, інтуїції та духовної свідомості. Інтуїція і духовна свідомість часто не активні або НЕ пробуджені у більшості людей. Але вищий або абстрактний розум більш-менш активний у більшості людей. Це основа математики, філософії та науки. Це спосіб сприйняття речей, заснований не на тому, що подобається, а на тому, що є об'єктивним і безособовим сприйняттям істини. $2 + 2 = 4$ – це реальність, навіть якщо мені це не подобається, тому що я програю в грі. Вищий розум негайно визнає такі реальності, незалежно від своїх почуттів або забобонів. Це безособово, відсторонено і відрізняється від симпатій і антипатій особистості. Це пов'язано з внутрішньою волею індивіда, а не з бажаннями нижчого розуму.

Якщо ваш син або донька бере участь в змаганнях, ваше нижче «я» хоче, щоб ваш син або донька перемогли. Але вищий розум миттєво визнає, що перемогти повинен кращий учасник, навіть якщо це не ваш син або донька. Таким чином, існує постійний конфлікт між сприйняттям нашого вищого розуму і нижчого «я». Що буде переважати, залежить від того, що з них сильніше.

Тепер перейдемо до перетворення себе. Й тут треба звернути увагу дві важливі речі:

1. Вищий абстрактний розум повинен бути активним з дитинства, щоб людина росла мислячою.

2. Нижча особистість повинна бути навчена реагувати і слідувати внутрішній волі, яка заснована на абстрактному розумі для більшості з нас.

Коли двоє людей або групи обговорюють щось, і вони в основному активні в нижчому «я» або особистості, гармонія і розуміння часто можуть бути важкими, тому що дискусія може бути заснована не на пошуку істини, а на емоціях, прихильності, уподобаннях або упередженості. З іншого боку, коли вони говорять з рівня вищого розуму, вони легко розпізнають щось суперечливе, нелогічне або абсурдне і готові змінити свої погляди або думки. Справжній діалог можливий тільки тоді, коли дві сторони обговорюють з цього вищого рівня. Це стає загальним пошуком безособової істини, а не спробою переконати один одного.

В історії людства пошук істини часто блокувався або затримувався, тому що деякі люди, групи або релігії наполягали на дотриманні догм, навіть якщо докази проти такої віри були очевидними. Галілей, наприклад, ґрунтуючись на астрономічних спостереженнях, заявив, що Земля обертається навколо Сонця, а не навпаки, як вважала церква в той час. Церква відмовилася досліджувати докази, запропоновані Галілеєм. Він був поміщений у в'язницю на все життя, і йому було заборонено публікувати щонебудь. Виходячи з таких догм, нетерпимості та небажання бути відкритими в своїх поглядах, людський прогрес і знання були затримані і ускладнені. Люди століттями вели війни та вбивали мільйони людей через небажання дивитися на речі більш об'єктивно.

Більшість людей в сучасному світі думають, перш за все, з плану нижчого розуму. Саме з цієї причини так багато конфліктів в середовищі релігії, культури чи політики, які призводять до кровопролиття і насильства. Здається, нам доведеться почекати, поки

більша частина людства не прокинеться і не розвине вищий розум, перш ніж ми зможемо знайти мир, порозуміння та гармонію в світі.

Як розвинути вищий розум?

Основний напрямок розвитку вищого розуму – правильна освіта. Коли вчителі або батьки прищеплюють дітям логічне мислення або науковий метод, вони розвивають здатність безособового мислення. Факт є факт, незалежно від того, подобається нам це чи ні. Коли докази сильні, тоді розум буде уважно їх розглядати, навіть якщо це суперечить нинішньому переконанню.

Є чотири аспекти, що виступають частиною процесу самотрансформації від дитинства до дорослого життя, які допоможуть нам досягти справжньої здатності до повноцінного діалогу:

1. По-перше, дитина або молода людина повинна зростати з мінімумом страху, гніву або образи. Ці сильні емоції можуть легко призвести до ірраціональних та спотворених поглядів та рішень. Прикладами є страх покарання, критики, нехтування чи несприйняття та інші. Коли вони поширюють гнів або ненависть до людини, групи, релігії або ідеї, тоді дуже важко бачити речі об'єктивно та неупереджено. Тому в школах слід заохочувати дітей до вивчення ідей і думок, не побоюючись покарань або остракізму. Сократівський підхід до дослідження ідей залишається одним з кращих способів дізнатися правду відкритим способом.

2. По-друге, молоді уми повинні бути навчені законам раціонального мислення. Вони повинні вивчити закони силогізму, розпізнавання протиріч і помилок.

3. По-третє, вони повинні вивчати принципи доказів і наукового методу. Коли переконання йде врозрід з усталеними доказами, тоді людина повинна бути готовою змінити свою думку про це.

4. По-четверте, необхідно бути на зв'язку зі своєю внутрішньою інтуїцією і моральними принципами, щоб визнати, що факт чи реальність можуть мати етичні аспекти. Закон країни може бути в силі, але він може бути неетичним. Отже, щось може бути законним, але все ж неправильним в більш глибокому розумінні.

Все це – понадособистісні пошуки реальності і того, що істинно. Вони не залежать від особистих переваг або позицій. Саме на цій основі можливий справжній та щирий діалог. Так ми вчимося один в одного, знаходимо спільну думку і, таким чином, досягаємо кращого стану гармонії та розуміння.